

[Madsen-Mygdal.]

den indirekte Beskatning paa Luksusvarer. Disse Forslag kunde imidlertid efter vor Opfattelse meget vel have været mere omfattende, ligesom vi heller ikke ser, at man ved disse Forslags Udformning i alle Henseender har truffet det rette.

Men med Hensyn til Forslaget om, at Midlerne til Dækning af den Krisehjælp, der tilbydes Landbruget, tilvejebringes gennem Paaligning af et Kvartals ekstra Skat for samtlige Landets Indkomstskatteydere, maa vi gøre opmærksom paa, at Landbruget ikke har stillet Krav om Krisehjælp paa andre Erhvervs Bekostning. Landbruget har kun krævet Retfærdighed i Beskatningen, Fjernelsen af uretfærdig Særskat og Dækning derfor gennem tilsvarende Bespærelser, eventuelt i en Overgangstid gennem en Forhøjelse af Luksusbeskatningen. En Forøgelse, endda en meget betydelig Forøgelse, af den direkte Beskatning midt i Krisetiden betyder efter vor Opfattelse afgjort et Skridt i den forkerte Retning. Det er ikke en Forøgelse af Skattestrykket, men derimod en Lettelse, som hele det samlede Erhvervsliv i Dag tiltrænger.

Men naar nu de tre allierede Regeringspartier alligevel ønsker at gaa den Vej at tage den alt overvejende Del af Dækningen igennem en Forhøjelse af Indkomstbeskatningen, saa burde dog formentlig et Hovedhensyn være det, at det bliver de Skatteydere, der har undgaaet Indkomsttab som Følge af Erhvervskrisen — hvis de findes —, der kommer til at betale, men ikke de Skatteydere, der paa Grund af Krisevanskelighederne er i den Situation, at de ikke en Gang kan betale den normalt paalignede Skat, endstige en ekstra Skat.

Paaligningen af et Kvartals ekstra Skat midt i et Skatteaar er selv under normale Forhold højest angribelig, fordi den medfører Usikkerhed og Utryghed med Hensyn til, hvad Staten i det hele kan faa i Sinde at kræve af Skatteyderne. Men at opkræve ekstra Skat midt i et haardt og svært Kriseaar og at ligne denne ekstra Skat paa de Indkomster, der fandtes for et Aar siden, Indkomster, der nu under Krisevanskelighederne for en overordentlig stor Del af Skatteyderne ikke mere er til Stede, det virker i allerhøjeste Grad uretfærdigt og ubilligt.

Mange Skatteydere staar her overfor et Kray, som de overhovedet ikke er i Stand til at opfylde. For de Skatteydere, som dette Forslag tilsigter at yde Hjælp, betyder Forslaget en Ekstraskat af den Indkomst, der

er opgjort i Juni—Juli Maaned for et Aar siden, altsaa paa en Tid, da Krisen endnu knap var til Stede —, og det Regnskabsaar, der her er Tale om, var jo i hvert Fald for de mange Flæskeproducenters Vedkommende et relativt godt Aar. Nu i Aar, da der slet ingen Indkomst foreligger eller endog direkte Underskud, skal de betale et Kvartals Skat udover de fire Kvartalers Skat, som de i Forvejen ikke er i Stand til at betale. Der er mange kriseramte Landmænd, der i dette Øjeblik ikke ser deres Vej til at betale, hvad de er pligtige at betale ved den kommende December Termin, for hvem denne Ekstraskat til Krisen kan blive lige saa stor eller større end den Hjælp, der tilstaas dem efter Forslaget.

Men dette gælder ikke blot Landmændene, men maaske i endnu højere Grad andre. For alle andre, der skal betale denne Ekstraskat, vil denne Forhøjelse af den direkte Indkomstbeskatning virke i høj Grad uretfærdig. Det gælder Tjenestemænd og Arbejdsmand og navnlig Haandværkere og næringsdrivende, der allerede har mærket Befolkningens svigtende Købeevne og Betalingsevne i Form af Nedgang i Omsætning og Beskæftigelse, og som tilmed maaske har haft store Tab i Tilgodehavender. Ogsaa for dem er et Kvartals Ekstraskat af den Indkomst, de har haft i et forudgaaende Aar, et forudgaaende godt Aar maaske, medens Skatten skal betales i dette Aar, hvor Indtægterne svigter, en i højste Grad urimelig Skat, og det er givet, at denne Form for Beskatning vil blive mødt med en Protest fra Befolkningens Side, der desværre er alt for berettiget.

Forslaget har jo kun været offentliggjort i et Døgn eller saa, og jeg tror, at der allerede i denne korte Tid i Befolkningen, baade paa Land og i By, er opstaaet en meget stærk og let forstaaelig Harm over det, Harme overfor den Regering, der „hjælper“ Erhvervslivet ved midt i en Krisetid at paalægge nye tunge og uretfærdige Skattebyrder, og overfor de Partier, der har givet Tilslutning dertil.

Inden Udvalget sluttede sit Arbejde — om denne Betegnelse kan bruges om det, der er foregaaet i Udvalget —, anmodede en Deputation fra Erhvervenes Skatteudvalg om at maatte faa Lejlighed til at fremsætte en Udtalelse. Der skete det mærkelige, at Flertallet ikke ønskede denne Henvendelse, og det var kun paa Mindretallets indstændige Anmodning, at Repræsentanterne for dem, der dog skal betale det meste af det, der her stilles til Raadighed, fik Lov til at udtale sig; men